

Turer på islandshäst genom svensk trollskog

Hästbitna. Ulrica Sporrstätter och Björn Svensson har startat upp turridding på islandshästar i skogen mellan Halland och Småland. Hästen heter Dimma, ett vanligt isländskt namn på mörka hästar.

Byn Skogsgårde ligger på gränsen mellan Halland och Småland sydöst om Fegen. Här bor Björn Svensson och Ulrica Sporrstätter i Björns pappas barndomshem. Själva kommer de från Kungsbacka och är helt nyinflyttade. Med i flytten följde åtta islandshästar och en idé om turriddingar i den stora skogen kring Skogsgårde.

Hur kommer man då på en sådan här idé med en ovanlig sorts häst och turriddingar i skogen mellan Halland och Småland?

– Jag har hållit på med hästar i hela mitt liv, berättar Ulrica.

Thruma. Detta är Ulrica Sporrstätters första islandshäst, Thruma. Översatt från isländska blir hennes namn åska. Det åskade natten då Thruma föddes.

– Det var när jag åkte på en tredagarsridning i Åre som jag stötte på islandshästar för första gången och jag blev väldigt förtjust. Det är en större utmaning med islandshästar än vanliga hästar. Isländarna är mycket lugnare och stabilare och inte så nervösa som vanliga kan vara.

Starta eget

Ulrica är utbildad till hästskötare och efter att ha fallit för islandshästar arbetade hon som stallflicka på Gotland, Island, i Tyskland och slutligen i Sverige igen.

– På det sista stället jag arbetade på här i Sverige hade de också turriddingar liknande de vi har startat upp här i byn. Det var där jag bestämde mig för att starta eget. Det går ju inte att försörja sig på att jobba i andras stall hela livet, menar Ulrica.

– Jag har haft pappas familjehem som fritidshus i flera år så det passade ju bra att flytta hit och starta upp turriddingarna. Enligt vad vi har förstått är vi helt ensamma om sådana här ridningar inom ett ganska stort område, säger Björn.

Planering

Sedan förra sommaren har Ulrica och Björn planerat och fixat och donat för sina planerade turriddingar och för drygt två månader sedan flyttade Ulrica till Skogsgårde. Björn kom för bara en vecka sedan.

Hittills har de anordnat åtta-tio turer och planerar att ordna många fler.

– Vi hoppas att intresset ska sprida sig så att vi kan ha två turer om dagen på helgerna och till sommaren ska det gå turer varje dag. Än så länge har vi bara haft 2,5 timmesturer men det kommer även att bli vildmarksritter på två-tre dagar med tältning och matlagning ute i skogen. Heldagsturer och turridding med grillning kommer också framöver, förklarar Ulrica och fortsätter:

– Vi hade en ridvan grupp här i går och de

Vila. Att slappa i vårsolen verkar vara något av en favoritsyssla för islandshästarna i Skogsgårde.

var helt saliga både över turen och islandshästarna.

Hästflyg

Den första islandshästen köpte Ulrica när hon arbetade på Gotland och hon är svenskfödd. De sju andra är födda på Island. Fyra flygs hit för mer än ett år sedan och har fram tills nyligen bott i Skåne. Tre kom med flyg från Island till Danmark för 2,5 månad för att sedan åka lastbil till Skogsgårde.

– Hästar flygs i stora containrar ombord på lastflygplan och jag tror inte att det är särskilt trevligt för dem att åka så, säger Ulrica.

Islandshästarnas lugna sätt och alldeles lagom storlek gjorde att till och med Onsdagstidningens reporter, som inte har ridit på minst tio år, vågade sig upp på en häst och red någon kilometer. Även i den speciella tölten.

SARA JÄDERSTRÖM

Kort om islandshästen

Islandshästen stammar från den ursprungliga europeiska hästen som hade fem gångarter: skritt, trav, galopp, tölt och pass.

Nordborna tog hästarna med sig till Island redan på 800-talet. Under tusen år utan uppblandning med andra raser har islandshästen behållit gångarterna tölt och pass.

Tölt kan liknas vid springande skritt och är fyrtaktig. Tölt är mycket bekväm för ryttaren som sitter alldeles stilla i sadeln medan hästen flyter fram över marken.

Passen ska ridas mycket fort och kallas då "flygande pass". Att rida flygande pass kräver träning och samspel mellan häst och ryttare. När det är som bäst är det en svindlande uppvisning

i kraft och skönhet.

Det är framför allt de extra gångarterna som gjort islandshästen populär runtom i världen på senare år. Islandshästen är robust och har ett gott temperament. Den klarar att vistas ute året runt om det finns föda och vindskydd. Rider man hästen ska den dock hållas uppstallad under vinterhalvåret.

Arhundraden av frihet på de isländska vidderna, kampen för överlevnad och nödvändigheten av egna initiativ, har gjort islandshästen självständig, stark och frisk både fysiskt och psykiskt.

Källa: Svenska islandshästföreningen